

Psalm 146

Tekst Biblii Tysiąclecia: Szczęśliwy, kto ufa Bogu

- 1 Alleluja.
Chwał, duszo moja, Pana,
- 2 chcę chwalić Pana, jak długo żyć będę;
chcę śpiewać Bogu mojemu, póki będę istniał.
- 3 Nie pokładajcie ufności w książętach
ani w człowieku, u którego nie ma wybawienia.
- 4 Gdy tchnienie go opuści, wraca do swej ziemi,
wówczas przepadają jego zamiary.
- 5 Szczęśliwy, komu pomocą jest Bóg Jakuba,
kto ma nadzieję w Panu, Bogu swoim,
- 6 który stworzył niebo i ziemię,
i morze ze wszystkim, co w nich istnieje.
- 7 On wiary dochowuje na wieki,
daje prawo uciśnionym
i daje chleb głodnym.
Pan uwalnia jeńców,
- 8 Pan przywraca wzrok niewidomym,
Pan podnosi pochylonych,
Pan miłuje sprawiedliwych.
- 9 Pan strzeże przychodniów,
chroni sierotę i wdowę,
lecz na bezdroża kieruje występnych.
- 10 Pan króluje na wieki,
Bóg twój, Syjonie – przez pokolenia.
Alleluja.

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła :

Pierwszy z pięciu hymnów tworzących zakończenie Psalterza. Ich wspólną cechą jest aklamacja **Alleluja**, rozpoczynająca i kończąca każdy. Psalmista najpierw zachęca siebie do chwalenia Boga (ww.1n), a następnie w dwóch strofach uzasadnia swoją postawę (ww.3-5.6-10). Wychwala w nich Boga-Stwórcę oraz Władcę Świata. Wyliczone przymioty Boga nie pozostawiają wątpliwości, w kim warto pokładać nadzieję: w ludziach czy w Bogu Jakuba.

On jest wierny przymierzu zawartemu z Izraelem i tylko Jego królewskie panowanie przynosi ludziom zbawienie. Dzieła miłosierdzia pełnione przez wiernego Boga wobec ubogich i cierpiących (ww.7-9) mogą stanowić streszczenie działalności Jezusa Chrystusa, opisaną w Ewangeliach. Przez Niego, Króla Miłości, Bóg najpełniej ogłosił i nieustannie realizuje swoje panowanie nad światem. Bóg nie przestaje być wierny Nowemu Przymierzu, które zawarł z człowiekiem przez krew swego Syna. Człowiek zbawiony z łaski Boga winien z miłością podejmować podwójne zadanie: współtwórca i współzbawca świata, naśladować Jezusa Chrystusa.

Psalm 146 – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowiejski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

- Szczęśliwy, kto ufa Bogu

Lauda, anima mea, Dominum

Autor: **Leopold Staff** (1878-1957).

- 1 Alleluja!
- 2 Chwał, duszo moja, Pana!
Będę chwalił Pana, póki żyję,
będę śpiewał Bogu, póki istnieję.
Nie ufajcie książętom ani mocarzom,
- 3 u których nie ma zbawienia.
- 4 Gdy opuści ich duch, obróćą się w proch.
w dzień ten zginą wszystkie ich zamysły.
- 5 Błogosławiony, którego wspomaga Bóg Jakuba,
którego nadzieja spoczywa w Panu, Bogu jego.
- 6 On to stworzył niebo, ziemię i morze
i wszystko co w nich jest.
- 7 On strzeże prawdy na wieki,
on czyni sprawiedliwość skrzywdzonym,
On żywi głodnych.
Pan oswobadza więźniów,
- 8 Pan otwiera oczy ślepcom,
Pan podnosi ugiętych,
Pan kocha sprawiedliwych

- 9 Pan chroni przybyszów,
wspomaga sierotę i wdowę,
i ścieżki grzeszników wiedzie w zatracenie.
- 10 Na wieki królować będzie pan,
twój Bóg, Syjonie, po wszystkie pokolenia
Alleluja!

Szczęśliwy, kto ufa Bogu

Lauda, anima mea, Dominum

Autor: **Roman Brandstaetter** (1906-1987).

- 1 Alleluja!
Chwal, duszo moja, Pana.
- 2 Póki żyję, chwalić będę Pana
i grać Mu będę na harfie, póki istnieję.
- 3 Nie pokładajcie ufności w dostojnikach
ani w synu człowieczym,
u którego nie znajdziecie zbawienia.
- 4 Gdy ulotni się jego duch,
wraca do swojego prochu,
a tego dnia giną wszystkie jego zamysły.
- 5 Szczęśliwy jest ten, którego wspiera Bóg Jakuba
a nadzieja jego jest w Panu, w Bogu jego.
- 6 On stworzył niebo i ziemię, i morze,
i wszystko, co w nich istnieje,
i strzeże prawdy na wieki,
- 7 pokrzywdzonym wymierza sprawiedliwość,
a głodnym daje chleb.
Pan uwalnia więźniów.

- 8 Pan otwiera oczy ślepych,
Pan podnosi uniżonych,
Pan miłuje sprawiedliwych.
- 9 Pan chroni przybywających z daleka,
pozwała przetrwać sierocie i wdowie,
ale drogę grzeszników pustoszy.
- 10 Pan jest królem na wieki,
Pan twój,
Syjonie,
po wszystkie pokolenia.

Alleluja.

Wierny Bóg • Ps 146, 6c –10

W refrenie zaśpiewamy: **Ubodzy duchem mają wstęp do nieba**. To zapowiedź spełnienia się obietnic proroków w ludzie Nowego Przymierza

HALLELE • Wśród psalmów wyróżniamy Hallele: trzynaście modlitw przewidzianych na określone święta i inne okazje życia społecznego i religijnego. Ich nazwa pochodzi od powtarzającego się w nich wezwania: Hallelu-Jah!, to znaczy: „Chwalcie Pana!”. Najbardziej znane są Hallele egipskie, inaczej Mały Hallel (Psalm 113 –118), śpiewane podczas Święta Paschy. Wielki Hallel to z kolei Psalm 136, odmawiany również raz w roku podczas Paschy, zaraz po małym Hallelu. Poza nimi istnieje trzecia grupa Hallelów: Psalmy 145 –150. Psalm 146 ma wyraźny charakter liturgiczny, funkcjonował w kulcie świątynnym jako pieśń uwielbienia. Hallele były przewidziane jako modlitwy poranne • Jeśli spojrzymy na dobór psalmów w liturgii godzin, przekonamy się, że podczas jutrzni dominują psalmy allelujatyczne.

BÓG RZECZY NIEMOŻLIWYCH • Usłyszmy jeden z psalmów allelujatycznych, Psalm 146, a właściwie jego drugą połowę. W pierwszej, pominiętej części autor chwali Pana i wymienia powody, dlaczego Go wysławia i czemu warto to robić. Psalm 146 został wybrany do liturgii słowa, gdyż ukazuje Boga, który do swego ludu wybiera ubogich i pokornych. W refrenie zaśpiewamy: **Ubodzy duchem mają wstęp do nieba**

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

✚ **Bóg wiary dochowuje na wieki**

TRANSLATOR

Bóg wiary dochowuje na wieki (Ps 146, 6) • Bardziej zrozumiale jako: wierności
(hebr. **emet**)